ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.24594781

**МЕЖУ́ЄВ Микола Дмитрович** (06. 12. 1899, м. Нікополь Катеринославського пов. Катеринославської губ., нині Дніпропетровської обл. — 24. 10. 1937, Київ) — радянський партійний і державний діяч. Член РКП(б) (1920), ВУЦВК (1928—37). Закінчив кілька класів церковно-парафіяльної школи. Працював помічником кочегара на пароплаві, згодом — слюсарем у майстернях Нікополя, Катеринослава (нині Дніпро) та Києва. 1917—19 перебував у загонах Червоної гвардії. Від 1920 працював у Києві та Катеринославі, 1922—23 — на профспілковій роботі в організаціях працівників водного транспорту; 1923—25 — голова виконкому Бородянської райради Київської губ.; 1926—27 — у Всеукраїнській спілці радянських працівників торгівлі; 1927—29 — у Народному комісаріаті освіти УСРР; 1930—32 — голова Вінницької міськради; 1932—33 — член колегії Народного комісаріату комунального господарства УСРР; 1933—34 — голова Полтавської міськради. У цей період у коментарях для іноземної преси заперечував масштаби голоду на Полтавщині, визнаючи лише окремі випадки смертності та пов’язуючи поліпшення становища з майбутнім урожаєм. 1934—35 — завідувач Київського обласного відділу народної освіти; лютий—липень 1935 — заступник голови Київської міськради: опікувався питаннями культурного життя столиці, організацією масового відпочинку та облаштуванням рекреаційних зон на Трухановому острові, у р-ні Чорторию, на острові Муромець і в гирлі Десни. 1935—36 — народний комісар комунального господарства УСРР (звільнений за п’яну бійку з архітекторами на Десні поблизу Києва): керував роботами, пов’язаними з житловим і урядовим будівництвом у Києві, розвитком систем водо-, електропостачання та ін. об’єктів міської інфраструктури в Бердянську, Запоріжжі, Одесі, Дніпропетровську (нині Дніпро) та Харкові. 1936—37 — голова виконкому Новоград-Волинської окружної ради Київської обл. У період Великого терору позбавлений членства в партії. 1 серпня 1937 заарештований, 23 жовтня того ж року за звинуваченням у приналежності до буржуазно-націоналістичної антирадянської організації засуджений до розстрілу. Під час слідства дав свідчення проти низки радянських діячів, зокрема В. Порайка. Реабілітований 1957.

### Рекомендована література

1. Бойда А. Причини фізичної ліквідації Василя Івановича Порайка в 1937 р. // Сіверян. літопис. 2022. № 4
2. Його ж. Постать Василя Порайка у свідченнях Миколи Межуєва (за матеріалами слідчої справи) // Там само. 2024. № 5.

*А. В. Бойда*

**Бібліографічний опис:**
Межуєв Микола Дмитрович / А. В. Бойда // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-894694

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).